

בוקו האש

בוקו האש

ח. גרינונג

ח. גרינונג

כ

”פאפא! אני כאן. באתי.”

הם מביטים בו בזעזוע מבעד למסך דמעוניהם, ואינם אומרים מילה. כך קורה למי שלא מקשיב ללב שלו, הוא ישחזר באובססיביות את הרגעים האלו בעתיד.

מה קרה לך, אפרים? הוא יתקוף את עצמו שוב ושוב. כל הרמזים היו מולך - פנים חיוורות, עיניים אדומות ונפוחות, ודממת מוות נטולת כל צפצופים.

ואתה, בחרת להתעלם. העדפת להאמין שפאפא שלך יחכה עוד קצת לבן יקר שלו, עד שיואיל בטובו להגיע. אז רצית - אז מה? ממתי החיים מתחשבים ברצונות שלך?

הוא עומד בתחושה מוזרה מול המיטה הדוממת. דקה. אולי שעה. אין לדעת. קול התייפחותה ההיסטרי של אימו, עדיין אינו אומר לו דבר.

ההכרה מכה בו בחוזקה, בנקודה עלומה בזמן. זה קורה כשפתאום הוא שואל את עצמו מה אחותו מישראל עושה כאן. רק אז מנשה נושא אליו מבט כואב ולוחש בקול חנוק: ”זה אמיתי אפרים. ברוך דיין האמת.”

ביום שבו נפטר הרב ברקוביץ, נכנסת לתוקף צוואתו המטלטלת: בנו המופנם אפרים נדרש ליטול על שכמו את הנהגת הקהילה. בעוד מנשה הבכור, מנכ”ל חברת הייטק מבוססת, נקרא לתמוך בקהילה בכספו ובכוחו. מה שיעמיד אותם זה מול זה במאבק סמוי שעתידי לסכן את כל מה שנותר להם מבית אבא.

פטירתו של הרב אינה אלא יריית הפתיחה לקרב קיומי: כי במקביל פורצת מלחמה - רוסיה פולשת לאוקראינה, והקהילה בצ'והויב נשאבת לסחרור מטלטל של בריחה נואשת, קונפליקטים מייסרים ובחירות בלתי-אפשריות.

איך שומרים על הלב, על הבית, על אחדות הקהילה - כשסביב הכול בוער? כשהקהילה נקרעת מבפנים, והאחים ניצבים זה מול זה בעימות גורלי, והכל תלוי בהחלטה אחת, מי ישאר ומי ילך?

כך, בין הפצצות ונדודים בדרכים מסוכנות, בין יערות אפלים ודמויות מפוקפקות, מגלים האחים שהגשמת צוואת האב לא טמונה רק במילים; לעיתים היא מתממשת דווקא ברגעי המשבר, בשעות השיא, וביכולת לבחור יחד - דווקא כשהכול סביבם מתפורר.

בערבוב מבריק של דרמה אנושית, הומור דק ורגעי חסד, נרקם סיפור על נחישות אמיצה, נאמנות ללא סייג, וגשרים שנבנים דווקא כשהעולם סביב קורס.

”בוקו האש” מביא אל קדמת הבמה את הטלטלה האנושית-יהודית בצל המלחמה בין רוסיה לאוקראינה. הסופרת ח’ גרינונג בספרה השלישי, אחרי ”השומר אחי” ו”למען אנסנו”, ממשיכה לסלול דרך אל לבבות הקוראים - ומגלה שגם תחת אש, הרגש והאמונה מסרבים להיכנע.

קולמוס

0 183000539 7
דאנאקוד 183-539